

Tisztelt Sáros László Elnök úr! Kedves Laci!

Díjazásom felterjesztéséről értesítettek. Számomra megható, jól esett, rám vonatkozó funkcióját ezzel teljes mértékben betöltötte, de mégsem fogadhatom el. Indokaim csak személyesek, rám vonatkoznak. Nagyon-nagyon korán (nem voltam 30 éves), teljesen váratlanul, Ybl díjas lettem. Akkor úgy értékeltem, hogy ezzel az elismertetési ambícióim egy életre megszűntek. Ez az érzés az elkövetkezett évtizedek alatt semmit sem változott, sőt Molnár Péter halálakor felerősödött bennem, ugyanis akkor számba vettem, hogy ki mindenki milyen díjazásban részesült újkori építészetünk évtizedeiben és azt is ki mindenki nem. Így Állami vagy Kossuth díj nélkül maradt Jánossy György, Szrogh György, Gulyás Zoltán és Molnár Péter. Ez olyan általános terhe szakmai közéletünknek melyet valahol személyre szabottan is viselnem kell. Ennek fokozását jelentené számomra díjazásom elfogadása. Visszavonulásom harmadik érve társam, szakmai társam, Szőke Zsuzsa velem töltött munka évtizedeinek az enyémeikkel egyként értelmezése. Kérlek értsd meg elutasításomat, házsártos szempontjaimat.

Köszönettel és tisztelettel Mónus János